

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/276/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512201051
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1512201051.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti o maloletú S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/a, Bratislava, dieťa rodičov: Q. S., bytom O., Q. XX, zast. JUDr. Hanou Kováčikovou, PhD., advokátkou, AK Bratislava, Odborárske námestie 3, a Y. S., bytom V., W. XX, o návrhu otca na úpravu styku s maloletou, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 05.04.2012, č.k. 22P 31/2012-12, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava V rozsudkom, zo dňa 05.04.2012, č.k. 22P 31/2012-12, zamietol návrh otca na úpravu styku s maloletou považujúc ho za nedôvodný. Pri rozhodovaní vychádzal zo zhodného tvrdenia rodičov, že styk maloletej s otcom sa riadne realizuje, rodičia sa vedia na úprave styku dohodnúť. Zdôraznil, že maloletá je vo veku takmer X rokov, teda vo veku, keď je potrebné k jej potrebám pristupovať zo strany rodičov citlivo. Takým sa javí aj konanie rodičov, keď postupne maloletú učili prespávať u otca a nenútili ju celé dva týždne stráviť v domácnosti otca, na ktorú nebola zvyknutá. Aj s ohľadom na pracovné povinnosti rodičov, keď matka pracuje ako operátor a otec ako vodič - skladník, sa nejaví striktná úprava styku otca s maloletou v záujme dieťaťa, keďže takto by sa mohlo stať pre pracovné povinnosti

rodičov, že maloletá by dlhší čas nebola v kontakte s otcom. Podľa názoru súdu doterajšia úprava styku otca s dieťaťom na základe dohody rodičov je v súčasnom období vyhovujúca, styk sa realizuje v dostatočnom rozsahu, primerane dennému režimu dieťaťa a jeho potrebám. Vec právne posúdil podľa § 25 ods. 1, 2, § 36 ods. 1 Zák. o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletej, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť upraviť jeho styk s maloletou každý párnny víkend od soboty od 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod., počas letných prázdnin od 15.07. od 9.00 hod. do 30.07. do 18.00 hod., v prípade navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť ho na ďalšie konanie. Rozsudok súdu prvého stupňa považoval za nespravodlivý, neobjektívny, nesprávny, okliešťujúci jeho rodičovské práva. Jednostranne vyhodnotené dôkazy ho vedú k presvedčeniu, že otec má mať len povinnosti, ktoré, keď si neplní je trestaný, súdne stíhateľný, na druhej strane, keď sa otec domáha svojho práva, stretáva sa s nepochopením a

nerespektovaním jeho snahy. Negatívny dopad predmetného rozhodnutia vníma vo viacerých smeroch, minimálne v tom, že nevidí svoje dieťa tak často, ako by ho chcel, t.j. vidí ho iba v obmedzenom rozsahu, a to podľa vôle a neville matky. Rozsudok bol vyhlásený len na základe prehlásenia, že sa s matkou vedia dohodnúť, kedy si môže dcéru zobrať, uvedenú informáciu súd nesprávne vyhodnotil, keďže s matkou sa dohodnúť nevedia, resp. telefonické dohadovanie sa s matkou dieťaťa je pre neho absolútne nevyhovujúcou formou dohody, nedáva mu žiadnu právnu istotu, ani mu nič konkrétne nezaručuje. Veril súdu, že je jedinou štátnou inštitúciou, ktorá je oprávnená umožniť oficiálne to, o čo sa snaží, t.j. zaviesť určitý režim, ktorý by musel rešpektovať každý. Nestalo sa tak, súd jeho návrhu nevyhovet, musí však naďalej trvať na tom, že je tu potreba súdneho rozhodnutia, aby on ako otec nebol ustavične vystatovaný predstavám a pravidlám, ktoré stanovuje len matka. Zarazilo ho aj stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol návrh zamietnuť, nakoľko nie je v záujme maloletej. On je presvedčený o opaku, t.j., že pravidelné stretávanie sa s dcérou podľa objektívne určených pravidiel by vniesol pocit stability pre všetky dotknuté strany. V návrhu nežiadal nič neštandardné, nič čo by bolo v príkrom rozpore so záujmami maloletej dcéry a nič, čo by nemohla rešpektovať matka dieťaťa.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník a matka maloletej.

Kolízny opatrovník navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že styk otca s maloletou sa realizuje počas víkendov, prípadne i v priebehu týždňa a rodičia sa na styku s maloletou dokážu dohodnúť, z čoho nevyplýva potreba styk otca s dieťaťom upraviť súdnym rozhodnutím.

Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla taktiež rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť, súčasne žiadala otca zaviazat' na úhradu trov právneho zastúpenia. Tvrdenia otca uvedené v odvolaní, že kvôli rozhodnutiu súdu prvého stupňa nevidí svoje dieťa tak často ako by chcel, a rozsudok nie je ani v záujme zachovania a pestovania rodinných vzťahov medzi otcom a dcérou a otcovými rodičmi považovala za nepravdivé a účelové. Súd v konaní, ako aj v rozhodnutí správne vyhodnotil skutočnosť, že účastníci konania sa na úprave styku otca s dcérou vedia dohodnúť, túto skutočnosť totiž na pojednávaní potvrdila nielen ona, ale aj otec, súd preto nemal dôvod o tejto skutočnosti pochybovať. Zdôraznila, že otcovi maximálne pri úprave styku vychádza v ústrety, otec sa s dcérou stretáva pravidelne počas víkendov aj po čas týždňa, dohodli sa aj na úprave styku počas prázdnin. Pokiaľ vo výnimočných prípadoch styk otca s maloletou nie je možný, vždy to otcovi oznámi vopred a ponúka mu alternatívne termíny stretnutia, čo otec doposiaľ vždy bez výhrad akceptoval.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s verejným vyhlásením rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je nedôvodné.

Realizácia styku rodiča s dieťaťom je jedným zo základných práv rodiča v rámci výkonu rodičovských práv a povinností, a je aj vyjadrením práva dieťaťa na oboch rodičov. Zákon o rodine v jednotlivých ustanoveniach upravujúcich výkon rodičovských práv dáva prednosť v prvom rade dohode rodičov, a až keď k dohode medzi rodičmi nedôjde nastupuje súdne rozhodnutie. V danej veci podľa obsahu spisu sa rodičia na styku s maloleťým dieťaťom dohodli, svedčí o tom aj samotný návrh na rozvod manželstva podaný otcom maloletej, v ktorom otec sám navrhol ponechať styk s maloletou neobmedzený a v konaní o rozvod manželstva uzavretá

rodičovská dohoda ohľadne maloletej. Podľa obsahu spisu styk otca s maloletou sa realizuje i v súčasnej dobe, otec sa s maloletou pravidelne stretáva, styk tak ako sa realizuje je aj v záujme maloletej, preto súd prvého stupňa správne postupoval, keď návrh otca zamietol. Za tejto situácie sa nemožno stotožniť s tvrdením otca, že rozsudok je neobjektívny, hrubo negujúci a okliešťujúci jeho rodičovské práva. Odvolací súd sa rovnako nestotožnil s tvrdením otca, že by súd rešpektoval len práva matky, v tomto smere otec nepredložil žiadne konkrétne dôkazy, naopak uvedené tvrdenia otca v odvolaní je v rozpore s vyjadrením otca na pojednávaní, keď uviedol, že matka mu v styku s maloletou nebráni, s dcérou sa skoro pravidelne stretáva. Pokiaľ otec ako dôvod podania návrhu uviedol, že chce mať niečo na

papieri treba uviesť, že žiadne súdne rozhodnutie mu nezaručí kvalitu vzťahu s maloletou, tento si musia budovať rodičia svojim aj citlivým prístupom najmä k maloletemu dieťaťu, čomu ako je zrejmé zo spisu matka nebráni. Pokiaľ bol problém počas letných prázdnin, tento rodičia vyriešili práve citlivým prístupom k maloletej, keď rešpektovali jej vôľu, a v prípade, že vo vzájomných vzťahoch ako rodičia sa budú naďalej navzájom akceptovať a tolerovať, styk sa bude i naďalej realizovať jednak v záujme maloletej, ako aj rodičov v rámci výkonu ich rodičovských práv.

S poukazom na uvedené rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvého stupňa s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.